

Tompá Anna dicsérete

*Mattina
M'illumino
d'immenso
Giuseppe Ungaretti*

Ungaretti eszperantóul írott versét nem az teszi nagyvá, hogy terjedelmes. Ellenkezőleg: két szóban vázol világképet, életművet, egyéniséget- az olvasótól függ, hogy fantáziája milyen kezdősebességgel kap szárnyra.

Nekem Tompa Annát juttatta eszembe ez az áttetszően tiszta, sóhajszerű szöveg. Az illumino olyasmit jelent, mint megvilágosodás, kifényesedés. Az immenso pedig mérhetetlent, határtalant, végtelent. Rónay György magyar fordításában: "Végtelenséggel hajnalodom." Lényegi líraiság, amely a lehető legrosszabb - élet-hez tapadásból fakad.

Tompáné Vadady Anna az erdélyi Marosvásárhelyen látta meg a napvilágot. A háború végét, új korszak hajnalát hozta a szülői házba. Családjá a szerencsések közé tartozott, amennyiben édesapjá motorkerékpár-szerelő műhelyét nem sodorta el az államosítási árhullám. Kiegyensúlyozott családi háttér, boldog gyermek-kora alakították-építették alapjában vidám és energikus egyéniségét. Művészi hajlama kibontakozására a marosvásárhelyi képzőművészeti középiskola adott lehetőséget, ahol tanároktól leshette el a rajzolás-festés technikáját, mint *Bordi István, Barabás Miklós, Nagy Pál, Hunyadi László*. Tanulmányai befejeztével tizenöt évig dekorátor, illetve reklámgrafikus, majd formatervezőként, belső rendezőként dolgozik. Ezt követi négy festészetnek szentelt év. Közben családjána lesz, 1988-ban, négy gyermekével, egymaga indul neki a nagyvilágnak egy szebb, érdeme-sebb, életet keresve. Így kerül Svédországba. A diktatúrát, a mindennapos megaláztatást nem a "végtelenséggel hajnalodó" embereknek találták ki. A kissebségi sorsot még annyira sem. Tompa Anna pedig minden ízében magyar. Annyira az, amennyire csak erős gyökéretű és az életüket őszintén élők lehetnek. És hogy cselekedeteiben is hű legyen önmagához, magyar egyesületi, presbitériumi megbízatásokat vállal, táborrendező. Ha kell adminisztrál vagy műsört szervez, ha kell rántást kavár, s a köré gyűlő fiatalok szavak nélkül is értik az üzenetét: légy hű magadhoz! Higgy a természet és a tudás hatalmában, a szeretet erejében és a szép-ség varázsában!

A "m'illumino", hanglakjával, ritmusával maga a fény föllobbanása, a látóhatár hatalmas fénybe borulása.

A "d'immense" pedig egész lejtésével, hangzásával csupa messzire nyúló, nagy távlat, maga a fényben fölségesen kitáruló végtelenség.

Egyszóval: REGGEL.

K.E.

További munkái a Képtár mellékletben láthatók

**Tompa Anna: Északi táj
olaj**